

[Hartvig Frisch.]

af, at Vælgerne har Indflydelse, men til syvende og sidst er det, som Vælgerne vælger os til, og som de ønsker i det givne Øjeblik, at vi handler under Øjeblikkets Ansvar, og det kan efter min Mening kun gøres efter den Formulering, som vi har i den gældende Grundlov, og som vi altid har haft herhjemme.

Da det ærede Medlem imod Slutningen af sin Tale bebrejdede mig, at jeg havde talt for stærke Ord om det Fremskridt, der sker, kunde jeg forstaa, at det maatte være Ordene „uden Hemning eller Hindring for Folkets Vilje“, han sigtede til. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem: Hvad Hemning eller Hindring for et Flertal i Danmark er der, naar vi gennemfører denne Grundlov? Man kan sige, at der er den Hemning, som ligger i, at der for Ændring af selve Grundloven endnu er Bestemmelser, som har Spor af kvalificeret Majoritet. Det skal indrømmes, at der er det tilbage; jeg har ikke været Tilhænger af det i særlig Grad, og saa er der andre, der har ønsket, det skulde sættes i Vejret. Jeg skal erkende, at denne ene Hindring, der er tilbage, for mig er en Skønhedsplet ved Forslaget, men et Flertal, der vælges efter denne Grundlov til en dansk Rigsdag, vil over for Lovgivningen her i Landet været stillet uden Hemning eller Hindring, og hvis det Flertal, stillet altsaa over for fremtidige Problemer, ønsker at tage saadanne op, ja, saa er det klart, at saa er det ikke i dette Tilfælde lavet som en Ting, der skal være uomstødelig eller uerlig for al Fremtid.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som var fremme i Debatten, vilde kaste et Skær over Kommissionens Arbejde, som om det var en Slags Camouflering, som om man vilde have lavet noget, hvor man ikke samtidig havde villet sige, hvad det var; men det ærede Medlem sagde samtidig, at Formuleringen „een Vælgerklasse og een Valgdag“ ganske klart udtrykte, hvad der var Meningen med Forslaget. Naar det ærede Medlem siger det, kan jeg egentlig ikke finde, at der er noget som helst berettiget i den Bebrejdelse, han rettede mod os. Alle de tre Partier, som er gaaet ind for denne Ordning, har gjort det paa Grundlag af een Vælgerklasse og een Valgdag. Hvor man saa kan paastaa, at vi har villet stikke noget under Stolen eller camouflere noget, kan jeg daarligt faa i mit Hoved. Man kan selvfølgelig sige, at det, vi laver her, bliver ikke det samme som det, der var tidligere. Det skal indrømmes, for det er jo netop den Forandring, vi ønsker, at vi ikke længere

vil have, at der skal være det Princip, som Professor Berlin kalder Modvægtsprincippet. At det er Camouflering, naar alle tre Partier staar klart paa Standpunktet „een Vælgerklasse og een Valgdag“, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i.

Det ærede Medlem gjorde en Indvending over for Reglerne om Folkeafstemning, idet han beklagede sig over, at der ikke skulde ske Bekendtgørelse. Jeg tillod mig fra min Plads at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Valgloven ganske tydeligt foreskriver Bekendtgørelse. Det ærede Medlem fandt det rigtigt at sige ned til mig: Nej, det gør den ikke! Jeg synes, det var berettiget, at jeg gjorde den stilfærdige Bemærkning, for i Valglovens § 81 staar udtrykkeligt bemærket, hvorledes Loven eller Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse snarest muligt vil være

„at offentliggøre ved Regeringens Foranstaltning. Denne Offentliggørelse sker ved Bekendtgørelse i Statstidende“. Jeg synes altsaa, det maa være berettiget at korrigere det ærede Medlem paa det Punkt, naar han fremfører urigtige Oplysninger. I Betragtning af den overordentlige Overlegenhed, hvormed det ærede Medlem talte om Kommissionens Arbejde og om Forslaget, var det ikke meget klædeligt, at der i det ærede Medlems egne Opgivelser var Urigtigheder, og at det ærede Medlem ikke engang vilde lade sig korrigere.

Det ærede Medlem udtalte vedrørende hele Ordningen, som vi nu prøver at skabe, hvor der kan være Behandling i to Kamre, at det bliver kun et Drøvtyggeri. For dette Udtryk gælder der noget lignende som det, jeg før sagde gælder om Ordet „Puklen“, at der er ikke meget Saglighed i det, for hvorfor skal nu pludselig de Forhandlinger, Udvalgsbehandlinger, der her vil foregaa, kaldes Drøvtyggeri? Fordi den politiske Mod-sætning; som hidtil har haft en saa skadelig Virkning paa Rigsdagsarbejdet her i Landet, fra vor Side er taget ud, skal pludselig vort rent saglige Arbejde karakteriseres som Drøvtygning. Ja, saa tygger vi Drøv ustandselig her i Rigsdagen, for vi har tre Behandlinger i hvert Ting, og vort Arbejde bestaar kun i det, som det ærede Medlem saa smagfuldt kalder Drøvtygning. Det ærede Medlem har selv tygget Drøv i mange, mange Aar. Hvad er vort Arbejde andet herinde?

Jeg synes, at den Slags Karakteriseringer bidrager ikke til Forstaaelse af selve Sagen, men naturligvis til en vis Grad til Forstaaelse af det ærede Medlem. For det viser sig altsaa, at naar der ikke kan skabes en politisk Modvægt mod Regeringen i to